

Mesél a pénz

2008.01.16. 20:02 :: [Notecollector](#)

Cassa Veneta lírák 1918

1915-re az antant és a központi hatalmak közötti frontok megmerevedtek, a gyors győzelem reményét elfújta az irtózatoss állóháború szele, a flandriai fronton az ellenségek közötti barátkozás már a tisztikarra is kiterjedt, és a statáriális kivégzések csak rontottak a helyzeten. A kisformátumú, tehetetlen politikusok, és a régi doktrínáktól elszakadni képtelen, dilettáns hadvezérek a háború

megnyeresének esélyét abban látták, ha további szövetségeseket rángat a háborúba. Az angolok a tengerészet első lordja, Churchill vezetésével a civilian civilek, nők, gyerekek életét feláldozva, a hadianyagot szállító, felfegyverzett Lusitániát a németek elé csalnak bedobva az USA-t próbálták háborúba rángatni, a franciák mindent megmozgattak, hogy az elvileg a központi hatalmakkal szövetségben álló, de Ausztriával szemben komoly területi igényeket támaztó Olaszországot berángassák a háborúba. Olaszország 1859-66 között megszerezte Ausztriától Milánót és Velencét, de nagy olaszok lakta, és vegyes lakosságú területek maradtak Ausztria és Magyarország birtokában, nem beszélve a balkáni olasz igényekről. Olaszországnak gátlástalanul megígérték mindent, amit kért, az sem számított, hogy egyes területek tisztán német ajkúak voltak, mint Dél-Tirol északi része, vagy épp másoknak is odaígérték, mint Triesztet Ausztriával, valamint a dalmát tengerpart egy részét Fiumével együtt. Az ígéretek beváltak, Olaszország hadba lépett, és megtámadta Ausztria-Magyarországot. Az osztrák Alpok lejtőin felfelé támadni, gyorsan kiderült, nem lesz könnyű. Rövidesen a az I. világháború legborzalmasabb frontszakasza alakult ki itt, több mint két évig a kő és jég között harcoltak, és pusztultak értelmetlenül katonák százezrei, miközben alkalmatlan vezetőik gondolkodás nélkül küldték őket a géppuskákkal fedezett mészárszékekbe. 1918-ra mindkét állam, és hadsereg végletesen kimerült, a front nem túl mélyen, de olasz területen húzódott. Végül az olaszok nem bírták a nyomást, frontvonaluk összeomlott és a szintén a széthullás szélén álló császári és királyi hadsereg gyorsuló ütemben kezdett előrenyomulni. A frontot Velence előtt a Piave folyónál stabilizálták az olaszok átmenetileg, és így Veneto jelentős része osztrák-magyar katonai közigazgatás alá került. Az olasz bankjegyelátás megszűnt, ezért az megszálló hatóság engedélyt adott a Cassa Veneta dei Prestitinek (Venetói Hitelpénztár), hogy kényszerforgalmú, ígervény alapú papírpénzt bocsásson ki. Mivel nélkülözhető fém nem volt, így az 5, 10 és 50 centessimis váltópénzeket is papírra nyomták, mellette 1-2-10-20-100-1000 lirás címleteket adtak ki. A két nagycímletből eleve kevés készült. 1918 őszére a két hadsereg helyzete egyre kétségbeejtőbb volt, az osztrák-magyar hadvezetés egy győzelmes offenzívában látta a megoldást, az olaszok offenzívára már gondolni sem mertek. A támadás váratlan siker lett, néhány hét leforgása alatt több száz kilométert nyomult előre a k.u.k. hadsereg. A J. P. Taylor, a XX. sz. nagy brit történésze úgy jellemezte a helyzetet, hogy a két hadsereg versenyt futott a katasztrófába, és az olaszok esélyesnek tűntek. Miközben Weber hadserege még előre nyomult, mögötte Ausztria-Magyarország összeomlott, így a Padova elővárosaiba benyomuló osztrák-magyar előőrs már a menekülő olasz főhadiszállást utolérve adta át Weber fegyverszüneti javaslatát. November 3-án a győztes osztrák-magyar hadsereg kapitulált a megvert olaszok előtt. Ez volt az utolsó nemzetközi aktus, melyet a a néhány nappal korábban formálisan megszűnt Osztrák-Magyar Monarchia nevében írtak alá. A Cassa Veneta a kibocsátott pénzeket olasz központi kiadásokra váltotta, a begyűjtött bankókat bezúzták, ezért minden címlet, de különösen a 100-as és 1000-es nagyon ritka.

[Gyűjtenél? Katt ide](#)

Tetszik

[Szólj hozzá!](#)